

ένιοτε ὅπως ἢ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀντίρρησης ἐκδηλωθῆ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης, καὶ μόνον διὰ ψιθυρισμῶν ἢ ἐνδείξεων ἀποδοκιμασίας.

Ἐρχεται κατόπιν ἡ δευτέρα ἀνάγνωσις καὶ τότε συνάπτεται ἡ μάχη ἐπὶ τῆς οὐσίας. Ἄν δὲ ἡ ἀρχὴ ἐξέλθῃ νικηφόρος ἐκ τῆς συζητήσεως, τὸν τεῦθεν ὑπάρχει ἐλπίς νὰ πραγματωθῆ εἰς νόμον. Ἄλλ' ὑπὸ ποίαν μορφήν; Οὐδεὶς ἀκόμη δύναται νὰ τὸ προῖδῃ. Αἱ τροπολογίαι καὶ ἀντιτροπολογίαι βρίθουσι καὶ κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα τῆς ἐμβρυολογικῆς τοῦ νομοσχεδίου καταστάσεως γίνεται συνήθως ἡ πρότασις περὶ καταρτισμοῦ τῆς Βουλῆς εἰς γενικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς διεκπεραίωσιν τῆς ἐκπονήσεως αὐτοῦ. Ἄλλ' ἂν ὀλίγον τι τὸ μέτρον τοῦτο ἐρεθίσῃ τὰ πνεύματα, ἡ πρότασις αὕτη ἐγείρει νέαν ἀντίστασιν καὶ χρησιμεύει ὡς κείμενον πρὸς νέαν συζήτησιν. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ἡ πρότασις ὅπως «ἐγκαταλειφθῆ ἡ προεδρική ἐδρα», τιθεμένη εἰς ψηφοφορίαν ὑπὸ τοῦ προέδρου, γίνεται δεκτὴ καὶ ἡ Βουλὴ καταρτίζεται εἰς ἐπιτροπὴν.

Συνήθως μία τοιαύτη συνεδρίασις ἐν ἐπιτροπῇ ἐξαρκεῖ πρὸς διατύπωσιν ὀριστικοῦ κειμένου. Ἄν ὅμως δὲν ἀρκέσῃ, κατὰ τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως ἐν μέλος προτείνει νέαν τοιαύτην, τοῦθ' ὅπερ καλεῖται *to report progress*, ἧτοι βεβαιοῦν ὅτι τὸ ἔργον προοδεύει, ἀλλὰ δὲν ἐπερατώθη ἔτι. Τοῦτο δὲ ἐπαναλαμβάνεται ὡσάκις ὑπάρχει ἀνάγκη.

Ἀφοῦ δὲ οὕτω λάβῃ τὸ νομοσχέδιον τὸν ὀριστικὸν τύπον τῆς συντάξεως αὐτοῦ, ἐπανέρχεται πρὸς τῆς Βουλῆς εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν καὶ μόνον πλέον δυσασπάρουντο ἀντίπαλοι θὰ ἐπεχειροῦν τότε τελευταίαν κατ' αὐτοῦ ἔφοδον.

Τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη τέλος, καὶ εἶνε ἤδη τοιοῦτον ὥστε νὰ παραπεμφθῆ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν λόρδων θὰ διέλθῃ αὐτὸς διὰ τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν τριῶν ἀλληλοδιαδόχων ἀναγνώσεων. Ἐὰν ἐκεῖθεν διεκφυγῇ ἄνευ τροπολογιῶν, ὅπερ ἄλλως σὺνηθες, θὰ ἐπανέλθῃ πάλιν πρὸς τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων καὶ τότε μόνον, ἀφοῦ πρῶτον ἀμφοτέραι αἱ Βουλαι παραδεχθῶσι τὴν αὐτὴν σύνταξιν, θὰ ὑπόκηται δικαιοματικῶς εἰς τὴν ὑπερτάτην διατύπωσιν τῆς βασιλικῆς ἐγκρίσεως.

Αἱ διάφοροι αὗται φάσεις τῆς ἐπιπόνου κυκλοφορίας παρακολουθοῦνται ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὑπὸ στρατοῦ ὅλου κοινοβουλευτικῶν μαιῶν. Ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων δὲν ἔχει ἐφόρους κληρωτοὺς, ὡς οὐδὲ γραμματεῖς ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀλλὰ μίαν διαρκῆ διοίκησιν, ἧς ὁ προϊστάμενος εἶνε ὁ γνωστότατος διὰ τὰς εἰδικὰς αὐτοῦ ἐργασίας *sir T. Erskine Main, clerck of the house*. Ὁ προϊστάμενος οὗτος ἔχει κατοικίαν ἐν τῷ Μεγάρῳ τοῦ Οὐέστμινστερ μετ' ἀποδοχῶν 2,500 λιρῶν

στερλινῶν καὶ διευθύνει ὀλόκληρον ἐπιτελεῖον ὑπαλλήλων, γραφέων καὶ ἀξιωματικῶν.

Ὁ σημαντικώτερος ἐκ τούτων εἶνε ὁ ἀξιωματικὸς τῶν ὄπλων, ὁ ἐκπροσωπῶν τὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν τῆς Βουλῆς· αἱ ἀποδοχαὶ αὐτοῦ εἰσι 1200 λιρῶν στερλινῶν καὶ ἔχει τὸ εἰδικὸν καθήκον τοῦ νὰ μετατοπίζῃ τὴν βαρεῖαν ἐκ χρυσαργύρου ράβδον, ὅταν ὁ πρόεδρος καταλαμβάνῃ ἢ καταλείπῃ τὴν ἐδραν αὐτοῦ, ὡς καὶ τοῦ νὰ ἐκδιώκῃ ἢ θέτῃ ὑπὸ κράτησιν, ἐπὶ τῇ ψήφῳ τῆς Βουλῆς, τὰ μέλη τὰ ὑποπίπτοντα εἰς τὴν ποινήν τῶν πειθαρχικῶν τούτων μέτρων. Τὸ «μικρὸν οἶκημα» τοῦ Μεγάρου τοῦ Οὐέστμινστερ, ὅπερ εἶνε φυλακὴ ἀρκούντως εὐμαρῆς διηρημένη εἰς τέσσαρα δωμάτια μετὰ δύο παραθύρων πρὸς τὸν Τάμεσιν, εἶνε ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ ἐξουσίαν καὶ συνέχεται πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν κατοικίαν αὐτοῦ.

Ἐπάρχουσιν ἔπειτα: ὁ νομικὸς σύμβουλος τοῦ προέδρου, ὁ ἐφημέριος, οἱ κύριοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ βοηθητικοί, ὧν οἱ τελευταῖοι εἰσι διανεμημένοι εἰς τέσσαρα ὑπουργήματα, εἰς ἃ διήρθηται καὶ ἡ διοικητικὴ ὑπηρεσία, εἰσι δὲ τὰ ἐπόμενα.

Ὁ τῶν δημοσίων νομοσχεδίων (*Public bill office*), ἐπιτετραμμένος τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργικῆς ἀρχῆς νομοσχεδίων, τὰ τῆς ἐκτυπώσεως καὶ διανομῆς αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τροπολογιῶν.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν νομοσχεδίων (*Private Bill office*), ὅστις παραλαμβάνει τὰ τοπικοῦ διαφέροντος νομοσχέδια καὶ ὑποβάλλει αὐτὰ τῷ νομικῷ συμβούλῳ, πρὸς βεβαίωσιν ὅτι δὲν παρουσιάζουσι τυπικὸν τι ἀμάρτημα.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος, ἧτοι ἐπιτετραμμένος τὰ πρακτικά.

Ὁ ἐπὶ τῶν συνεδριάσεων, ὅστις παρασκευάζει τὰς ἡμερησίας διατάξεις, ἀποστέλλει τὰς προσκλήσεις, ἀναγράφει τὰς κοινοβουλευτικὰς πράξεις καὶ συγκεντρῶι ἐπὶ ταῦτὸ τὴν ἐργασίαν τῶν ἐπιτροπῶν.

Ὁ ὀλικὸς προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων συμποσοῦται εἰς 50,644 λίρας στερλινῶν (ἧτοι περίπου 1,267,000 φράγκων). Γνωστὸν δὲ ὅτι ἡ λειτουργία τοῦ βουλευτοῦ εἶνε ἄμισθος ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ, οὕτω δὲ καὶ τὸ μονοπώλιον αὐτῆς ἐξασφαλίζεται μόναις ταῖς ἀριστοκρατικαῖς τάξεσι.

Ἡ ἀναβολὴ εἶνε ὁ ὀκνηρότατος τρόπος τοῦ δαπανᾶν τὸν χρόνον. Ἡ κακίστη αὕτη συνήθεια αὐξάνει ἡμέραι δολίως ὑπέρπουσα καὶ ἐπὶ τέλους καθίσταται πανίσχυρος.

— Δύναται τις νὰ εἴπῃ περὶ ἀνθρώπου μηδὲν πράττοντος ὅτι πράττει τὸ κακόν.